

[Kirkeministeren.]

Apostlenes Heste, og de er billige — og til Konfirmandstue og de Ydelser, der er Tale om i denne Forbindelse, af 200 Kr. om Aaret. Nu gives der i dette Sogn 1 600 Kr. om Aaret i Godtgørelse for disse Ydelser, og jeg tror og haaber, at mine Efterfølgere — nu er der to — i dette Embede er lige saa fornuftige som jeg at bruge Apostlenes Heste, det er billigt, og det er sundt.

Man regner ogsaa med dette ved Forflyttelse; jeg har flere Gange, naar der var Tale om Forflyttelse, hørt det blive taget med i Beregning: I det Embede, hvor jeg er, har jeg en saa og saa stor Kørselsgodtgørelse og kan spare saa og saa meget, i det Embede, hvor jeg kommer, er den ikke saa stor, og derfor søger jeg det ikke.

Jeg tror derfor ikke, der er nogen Grund til at være forarget, det er jo ikke noget at skamme sig over, at Præsterne indtjener den største Del af disse Ydelser paa den Maade, jeg her har nævnt. Men Beløbet udredes af Ligningen, derom er der ingen Tvivl.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt ønsker ingen Sammenlægning af Embeder, naar det paagældende Menighedsraad modsætter sig det. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: hvor mange Embeder tror han saa, der bliver nedlagt, naar det skal gøres afhængigt af den, der skal miste, ikke Præsten — det er jo ikke Præsten, de skal miste, nej, de skal miste det at have ham boende lige op ad sig og ikke 2—3—4 km borte, det er det eneste, de skal miste.

Al Sammenlægning vilde være umulig, hvis man skulde følge den Fremgangsmaade. Nej, der maa tages — og det er det, jeg har gjort og gør og vil gøre — et almindeligt folkekirkeligt Hensyn, et Hensyn til, hvad der efter min Mening gavner Folkekirkens samlede Medlemmer bedst. Det Hensyn er jeg forpligtet til at tage, naar jeg staar paa den Plads, hvor jeg staar. Der er mange store Embeder, der trænger paa for at faa en Præst mere, nogle, som har, ikke dobbelt saa mange Indbyggere som disse Smaaembeder, men baade ti og tyve Gange saa mange. Saa er det dog rimeligt, at jeg forsøger at fordele disse Goder, som en Præst er for Folkekirken, saa nogenlunde ligeligt over det hele, saa nogenlunde, helt ligeligt kan jeg naturligvis ikke gøre det.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt udtalte, at det neppe vilde være heldigt for mig at rejse en Kirkekamp. Nu er der jo ikke Spørgsmaal om, hvad der er heldigt eller uheldigt for mig, det, der er Spørgsmaal

om, er, hvad der er heldigt eller ikke heldigt for Land og Kirke.

En Kirkekamp kan rejses baade paa et religiøst Grundlag og paa et økonomisk Grundlag.

Den eneste religiøse Kirkekamp, som er noget værd, er den, hvori de to Magter, den oprindelige Kristendom og den officielle Kirke, støder sammen. Den kommer først, naar den rejses af en religiøs Mand, en dybt religiøs grebet Personlighed, i Kristendomens Navn mod den officielle Kirke. En saadan religiøs Personlighed har jeg i hvert Fald ikke kunnet skimte endog det svageste Omrids af i vor Folkekirke i de mange Aar, hvori jeg har fulgt og deltaget i dens Liv; men jeg skal villigt indrømme, at jeg spejder efter en saadan Personlighed, som kunde sætte Skellet mellem den oprindelige Kristendom og den officielle Folkekirke eller Statskirke.

Den anden Kamp, den, som rejses paa økonomisk Grundlag, fortjener ikke Navn af Kirkekamp. Den bliver, trods alle de kirkelege Talemaader, som vi har hørt saa mange af i disse Dage, en Kamp om rent økonomiske Goder, og den afgøres til syvende og sidst som alle saadanne Kampe efter økonomiske Hensyn. Saadan er det, og saadan maa det blive, saa længe det er Statsmagten, der styrer i disse Forhold.

Det glæder mig derfor at høre, at det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt i sin Tale udtalte, at han nu gerne saa en fuldstændig Adskillelse af Stat og Kirke, det vil sige fuldstændigt Selvstyre for Kirken. Jeg har ikke Grund til at tvivle om, at det ærede Medlems Ønske er oprigtigt, men jeg kan ogsaa sige, at han har den allerbedste Lejlighed til at faa dette Ønske opfyldt, nemlig hvis han kan faa sine politiske Meningsfæller og sine kirkelige Meningsfæller til at gaa ind paa hans Tankegang; saa ligger Forslaget om en fuldstændig Adskillelse, med andre Ord fuldstændigt Selvstyre for Kirken, i det kirkelige Udvalg, fremsat af Socialdemokratiet, modtaget med Velvillie af det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen i Udvalget og ogsaa modtaget med Velvillie af det ærede Medlem Hr. Povlsen, kun af Venstre med sure Miner.

Jeg skal til Slutning sige et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen; adskillige af de Udtalelser, han fremkom med, er allerede besvaret i det, som jeg alt har sagt. Jeg havde i min første Tale her i Tinget under denne Behandling sagt, at det ærede Medlem var kommet med en Antydning af, at den Opfordring til Spar-sommelighed indenfor Kirken, som jeg hav-